

[Undervisnings- og forskningsministeren og arbejdsministeren]

8. Opblødte grænser mellem ikkefaglærte og faglærte
9. Øget decentralisering

Regeringens initiativer

1. Lovgivning og forslag under forberedelse
2. Bedre samspil mellem uddannelsesområderne
3. Redegørelsens sigte
4. Forsøgsvirksomhed

Udviklingen inden for de enkelte uddannelsesområder

1. Uddannelsernes tilpasning til efterspørgslen
2. Erhvervsuddannelserne
3. De videregående teknikeruddannelser
4. Arbejdsmarkedsuddannelserne
5. Efteruddannelsesloven

Behov for sammenhæng på tværs

1. Anerkendelse af reelle kvalifikationer og merit
2. Øget sammenhæng mellem de rådgivende systemer
3. Tættere samarbejde på alle niveauer – fra det lokale til det centrale
4. Forsøg med sammensætning af udvalg for de forskellige områder

Det videre arbejde med redegørelsens indhold

1. Koordinering af forsøg m.v.
2. Hvidbog
3. Program i 1989

Fremtidens krav

1990'erne vil være en periode, hvor tilgangen af nyuddannet arbejdskraft vil være aftagende. 75 pct. af dem, der vil være på arbejdsmarkedet i slutningen af 1990'erne, er der allerede i dag. Vi kan ikke alene klare fremtidens udfordringer ved at satse på unge mennesker med nye uddannelser.

Dette fremtidsperspektiv stiller krav om et fremadrettet grund-, efter- og videreuddannelsessystem.

Det er et overordnet mål for en fremadrettet erhvervsuddannelses- og efteruddannelsespolitik at give den enkelte mulighed for at udvikle og anvende sine arbejdsmæssige ressourcer samt sikre, at arbejdsstyrkens kvalifikationer løbende kan modsvare betingelserne for forny-

else og udvikling i erhvervslivet. Grund- og efteruddannelserne skal indrettes på en højere grad af tilpasningsevne til et samfund under omstilling. For bedre at kunne leve op til disse krav og mål vil undervisningsministeren og arbejdsministeren styrke samarbejdet inden for erhvervsuddannelses- og efteruddannelsespolitikken bl.a. ved at styrke sammenhængen mellem udvalgene for de enkelte uddannelsesområder. Sammen vil de to ministerområder kunne yde et væsentligt bidrag til en forstærket udvikling i den ønskede retning.

Uddannelsernes kvalitet skal højnes. Kreativitet (design og produktudvikling) må styrkes. Det bør være en væsentlig kvalifikation, at den enkelte har evne og motivation til omstilling og stadig efteruddannelse. Uddannelsernes internationale sigte (eksportorientering) må styrkes på alle niveauer.

Hensynet til fornyelse af arbejdsstyrken tilsiger også, at flest muligt voksne med tilknytning til arbejdsmarkedet får hævet deres kvalifikationsniveau. Det er vigtigt, at virksomhederne erkender et stigende behov herfor samt som konsekvens heraf tager et voksende medansvar for kvalificeringen af samtlige medarbejdergrupper. Det er ligeledes vigtigt, at efteruddannelsesmulighederne ikke spærres af formelle barrierer, men at efteruddannelsessystemet i meget højere grad tager udgangspunkt i også den enkelte persons aktuelle erhvervs-kvalifikationer – helt uanset om de er erhvervet gennem en grunduddannelse eller gennem praktisk erhvervs erfaring.

Den teknologiske udvikling medfører bl.a. behov for bredere kundskaber, indsigt i den samlede arbejdsproces, forståelse for metodearbejde og kvalitetskontrol. Uddannelsernes alment faglige indhold må således fastholdes og forbedres. De nye kvalifikationskrav medfører samtidig, at grænserne mellem ikkefaglærtes og faglærtes funktioner opblødes.

Fornyelse i indholdet af uddannelserne og deres dimensionering skal ske gennem øget markedsstyring, hvorved risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet begrænses mest muligt. Brugerefterspørgslen må slå mere direkte igennem på omfanget og indholdet af de uddannelser, som skolerne tilbyder. Der må sikres større lokal frihed, hvorved uddannelserne kan tilpasses de lokale eller regionale behov og muligheder.